

KLASSIEK / RECENSIE

Koormuziek met symfonische allure

In het kader van de Koorbiënnale klonk maandagavond, in de Grote of St Bavo Kerk, wederom muziek uit Scandinavië. Na de intieme volksmuziek van Trio Mediaeval afgelopen zaterdag stonden nu twee grootschalige koorwerken op het programma. En na Noorwegen was het nu de beurt aan Zweden en Finland, vertegenwoordigd door voor-aanstaande eigentijdse componisten. De Zweed Sven-David Sandström (1942) en de Fin Einojuhani Rautavaara (1928) hebben wel wat gemeen. Hun werken delen de symfonische allure en het grote gebaar. En zonder voorbij te gaan aan de verworvenheden van de zoste eeuw wortelen ze stevig in de traditie.

Zo besluit Sandströms 'Drei Gedichte von Egon Schiele', dat maandag zijn wereldpremière beleefde, in een prachtige, warm stralende grote drieklank. Het is het logische eindpunt van een afwisselend en kleurrijk stuk. Sandström schreef het twintig minuten durende werk speciaal voor het Groot Omroepkoor en de Koorbiënnale.

Recent heeft hij ook gedichten van de Oostenrijkse schilder Schiele, waarin natuur en menselijke maaksels met elkaar verweven raken, vertaald in een klinkend universum met ruisende bladeren, tsjirpende vogels, wolken van geluid, hoge toppen en diepe afgronden. Hij laat het koor klinken als een groot orkest of een machtig or-

Groot Omroepkoor en solisten o.l.v. Celso Antunes met werken van Sandström en Rautavaara. Gehoord: 29/6, Grote of St Bavo Kerk, Haarlem.

gel. Geholpen door de akoestiek van de St Bavo wierp het Groot Omroepkoor o.l.v. chef-dirigent Celso Antunes muren van geluid op. Daarin openen zich plotsklaps luikjes die zicht bieden op een subtiele samenklank of een bijzondere kleur.

Ook Rautavaara weet hoe hij een koor als een groot lichaam moet laten klinken. En ook hij bestrijkt een breed spectrum. In zijn Vespers loopt dat van uitbundige jubelzang tot smekend gefluister, van beierende tonen tot sisklanken, van hechte samenklanken tot beeldende glissando's en van volle koorzang tot sprekende solo's.

Als kind bezocht Rautavaara het imposante klooster op het eiland Valaam. Die ervaring gonst mee in de Vespers uit de grootschalige Nachtwake die hij in 1971 in opdracht van de Finse orthodoxe kerk schreef. De diepe, gezag uitstralende tonen van bas Andreas Hörl, de scherp getekende voorzang van tenor Peter Gijsbertsen en de rijk geschakeerd klinken van het schitterend zingende Groot Omroepkoor ademden de mystiek van de Byzantijnse traditie.

Het machtige slotakkoord waarde nog lang door de kerk.

WINAND VAN DE KAMP

